

(no confirmat pel mapa local Lledó, ni per la nostra corresponsal M.J.Navarro).

ETIM. formes locals provinents del ll. MARRŪBĪUM nom d'una labiada cat. *malrubí* (*DECat.* v, 400b44), que és *i marroyo* documentat com mossàrab en Aben Wáfid (c. 1300: *DECat.* v 400b47).

Els següents en aparença són compostos de *mas* i *roig*, però com que tots ells són noms sense cap documentació antiga que confirmi la *s* de *mas*, hi ha molta raó per creure que també aquests noms vénen d'un descendent de MARRUBIUM modificat per l'etim. popular.

Es Marroigs, muntanya en el terme de Sóller i Lluç (Mallorca) (XII, 117).

El Masroig, municipi del Priorat, a l'esquerra del riu Siurana.¹

PRON MOD. (a) *l mařōč*, oït a Vinebre per Casacuberta (c. 1920) i a Cabassers per Corominés (4.3.1934), pronúncia general (ningú diu *mazřōč* amb *s* o *ž*).

Masroig, enclavament i antic terme del municipi de les Borges Blanques (Garrigues).

El Masroig, veïnat del terme de la Serra d'En Galceran (Alt Maestrat) (XXVIII, 156.17). J.F.C.

¹ Ni la *GGC* (411-12) ni *Enc.Cat.* (art. signat J.M.Recasens) no troben cap dada de l'existència d'aquest municipi abans del S. XIX (segell municipal de forma recent), si bé afirmen que l'església té bones pintures antigues amb la imatge de St. Bartomeu al qual està advocada. Però aquesta església ha heretat les de l'ermita de St. Bartomeu de les Pinyeres enclavada entre El Masroig i Siurana. En el poble mateix els inf. explicaren a Cor. que l'emplaçament antic del poble era a Les Pinyeres (nom antic del qual fem art. especial). També Espinàs (*Viatge al Priorat* i *V. a Terra Alta*, 76) posa en dubte amb raó que *Masroig* tingui gaire antiguitat.

Marron, V. *Marvā* (*Marguā*) art. *Marfā* *Marsa*, *Marseta*, V. *Marçā* *Marsagall*, V. *Garsavall* *Marsalui*, V. *Llessui* *Marsenyac*, V. *Marçā*

MART, nom d'un animal, espècie de mostela de pell molt preuada (*DECat.* v, 503b504), i els seus derivats, que no sempre es distingeixen segurament dels derivats del NP *Martí* i parònims. Que hi afegim en apèndix.

Sa Coma des Mart, partida del terme de Mancor (Mallorca) (XL, 57.15; Mapa Mascaró 10B1). Nom que també té variants *marta*, *martra*, *martri* (504b14.22), que poden tenir el mateix origen; amb repercussió de la *r*.

Font de la Marta, a Vistabella del Maestrat (XXIX, 82.1); *El Prat de la Martra*, partida de Cornellà del

Bèrcol (Rosselló) (XXV, 79.2); *Solà de la Martra*, a Prats de Molló (Vallespir).

En algun dels següents es pot sospitar la mateixa derivació, especialment en *Martís*, llogaret del municipi d'Esponellà (Gironès) (*Pron. Mod.*: *martís*, oït per Casacuberta a Serinyà c. 1920) i *Pla de Martís*, prop de Rocacorba (Gironès) (XLIV, 105); si bé encruada amb derivats del NP *Martí*, com en gran part dels següents:

Serra Martina, en el terme de Cervià de Termedinyà (Gironès) (XLV, 1); *la Roca Martina*, a les Olives (Gironès) (XLV, 7); *Font Martina*, sota Can Planes de Font-Martina en el Montseny; *Torre de la Martina*, entre Sant Pol i Canet (Maresme).

Sengles pdes. *La Martina*, a Coves de Vinromà (XXVIII, 147.20). Vilanova d'Alcolea (Alt Maestrat) (XXVIII, 169.23); *la Martina*, a Almenara (Plana de Castelló) (XXX, 8.17); *la Martrina*, a Cervera del Maestrat (XXVIII, 118.15).

Caseta de Martino, a Dénia (XXXIII, 74.14).

Sot de Martines, desemboca a la Cala de Pola, provinent de Sant Grau d'Ardenya i del Puig de les Cadiretes; *Martines*, a Pedret i Marzà (Alt Empordà) (XXII, 88.21). Plurals que donen versemblança a la derivació de la salvatgina.

Certament de *martinenc* derivat del NP *Martí*: *La Martinenquera*, NL antic del terme de Valls (documentat l'any 1635 en *EUC* xx, 57).

Puigmatre, mas del terme de l'Estany (Bages); compost de *puig* amb una variant de MARTYR; potser nom antic, de PODIUM MARTYRUM 'puig dels màrtirs' en memòria d'alguna celebració dels monjos del monestir de l'Estany (*DECat.* v, 507b27-31). J.F.C.

MARTANYÀ i parònims

Gran carena de cingleres a l'alta Garrotxa, damunt St.Aniol d'Aguja (te. mun. d'Oix) (C.A.Torres, *Pir. Cat.* II) oït *martanyà* a St.Aniol 10.IV.62 (Ll s 90): és entremig de les Canals de St.Aniol i el Puig de Bassegoda.

MENC.ANT. 871: *Martinianus Cat. Car.* II, 177.2. En un doc. de 872 p.p. Marca col. 795 (seria el mateix doc.?) el que es llegeix en una llista d'afrontacions de Talaixà «Talassianum --- Monte *Maxuniano*, Monte Bassegoti, Collis Principii ---»; coincidint els llocs, no es pot decidir sense dubte si hi ha un error de còpia per *Martiniano*; o bé encara per *Maximiano* o *Maxumiano*, que seria literalment més senzill però hauria de ser un lloc veí i parònim d'etim. diferent: MAXIMIANUM derivat de MAXIMUS.

Aquest altre nom, de fet, existeix en els Pir. Orientals però allunyat a l'Oest. A les muntanyes de Prats de Balaguer (te. de Fontpedrosa, Conflent) l'inf. em